

Het kort geding

Het kort geding, ook wel strijd-, of twistgesprek genoemd, is een debatvorm met een hoge graad van *performance*, waarin gedachten en argumenten gewisseld worden door personen met tegenover elkaar staande opvattingen. Door de opzet van het kort geding leren studenten problemen van meer kanten te bekijken voordat ze tot een (eind)oordeel komen, formele procedures te volgen en te hanteren, onderdelen van een probleemstelling in een groter geheel te plaatsen, samen te werken en te discussiëren volgens vooraf vastgestelde regels.

Werkwijze

1. Door de docent wordt, eventueel samen met de studenten, een stelling geformuleerd. Deze stelling mag niet voor dubbele uitleg vatbaar zijn, moet de studenten aanspreken en moet voldoende genuanceerd zijn. Sterk subjectief gekleurde onderwerpen lenen zich minder voor deze werkvorm. De docent spreekt zich in geen enkele zin voor of tegen de stelling uit;
2. De rollen worden verdeeld:
  1. een advocaat die voor de stelling zal pleiten;
  2. een advocaat die tegen de stelling zal pleiten;
  3. twee getuigen voor de stelling;
  4. twee getuigen tegen de stelling;
  5. een voorzitter (dit kan de docent zijn);
  6. eventuele assistenten (bijv. notulanten);
  7. een groep studenten die als toehoorders/observatoren optreden.

Het verdient aanbeveling voor de advocatenrol een verbaal begaafde student te kiezen. Als de groep uit meer dan 25 studenten bestaat, is het aan te bevelen om tenminste drie getuigen per partij te nemen;

3. Advocaat en getuigen vormen samen een werkgroep, de toehoorders worden over de twee werkgroepen verdeeld. Een werkgroep staat onder leiding van de advocaat, de getuigen coördineren subgroepjes. Elke werkgroep gaat materiaal verzamelen over de stelling. Te denken valt aan opinieweekbladen, kranten, tijdschriften, naslagwerken, studieboeken en/of wetenschappelijke studies over het onderwerp. De docent kan daarbij helpen of naar bepaalde bronnen verwijzen;
4. Als voldoende bewijsmateriaal is verzameld, bereiden de advocaten zich samen met de getuigen voor op hun pleidooi en slotbeschouwing. In het pleidooi geven ze hun argumentatie voor of tegen de stelling, terwijl ze in de slotbeschouwing tevens de informatie die tijdens het kort geding naar voren is gekomen, betrekken. Dit laatste heeft zowel betrekking op het pleidooi van de tegenstander als op de (kruis)-verhoren van de getuigen;
5. De dag van de zitting worden de banken in de goede opstelling geplaatst. Vlak voor het begin van het kort geding worden alle studenten vertrouwd gemaakt met de procedure (zie punt 6);
6. De voorzitter 'opent'. Aansluitend vindt over de stelling een anonieme stemming plaats onder het publiek. De uitslag van deze eerste stemming (ja, nee, geen mening)

wordt pas na de eindstemming bekend gemaakt door de voorzitter. Vervolgens houdt elke advocaat een inleiding van maximaal vijf minuten, en worden de getuigen ondervraagd. Na de ondervraging geven beide advocaten een slotbeschouwing van maximaal vijf minuten, waarna de eindstemming plaatsvindt. Na de bekendmaking van beide stemmingen en de verschuiving in meningen sluit de voorzitter af;

7. Na afloop van het kort geding is er een nabespreking, waarin de inhoud en vorm van het kort geding en de rol van de verschillende deelnemers wordt geëvalueerd.

Opmerking

De kort-geding-methode is ontleend aan het juridisch practicum. We voeren de oefenrechtbank hier echter niet op als een voorbeeld van de pro/contra-methode, maar als een opzichzelfstaande werkvorm die (mét al zijn juridische elementen) ook buiten de Rechtenfaculteit gebruikt kan worden. Voor juristen is de oefenrechtbank een functionele voorbereiding op een toekomstige beroepspraktijk, voor niet-juristen is het een rollenspel waarin belangrijke academische bekwaamheden kunnen worden geoefend en ontwikkeld.